Un spectacol fotbalistic agreabil:

DINAMO BUCUREȘTI — F. C. BOLOGNA 3-1

Fotbal plăcut, ieri, în amicalul organizat de clubul Dinamo, cu prilejul aniversării a 20 de ani de la înființare și în care dinamoviștii au avut ca partener de întrecere o echipă de renume europeân, formația italiană F. C. Bologna.

Evident, nu fotbal de luptă, nu dispută acerbă pentru rezultat ; ci întrecere exclusiv pe tărîmul realizărilor de joc, al spectacolului. Ceea ce a făcut ca acest meci cu caracter festiv să placă publicului spectator, care n-a fost deziluzionat nici de echipa oaspe (cum se întîmplă uneori cînd echipe străine vin la noi pentru jocuri amicale) nici de replica pe care le-a dat-o Dinamo vizitatorilor, printre care se găsesc jucători prestigioși pe plan continental ca Haller, Bulgarelli, Guarneri, Clerici, Fogli, Janich.

N-a fost deci un meci dinamic, „cu mîză", cu încleștare pentru fiecare minge. Dar ne-a plăcut cursivitatea jocului, acuratețea unor acțiuni, tenta de tehnicitate pronunțată a acestora (facilitată — e drept — și de ritmul cam lent) ca și construcția și spectaculozitatea celor patru goluri înscrise.

Vorbeam la început despre impresia bună pe care a lăsat-o „squadra" din Bologna. Echipa italiană ne-a arătat cele două virtuți principale ale fotbalului peninsular : o bună organizare a jocului și o tehnică individuală ridicată. Bolognezii au acoperit bine terenul, au știut să se grupeze rațional în jurul jucătorului aflat în posesia balonului, au trecut ușor din apărare în atac. Manevrele lor tactice au prezentat multe noutăți care ne-au surprins și pe noi și... pe dinamoviști, care nu de puține ori au trebuit să facă față, în ultimă instanță, unor atacuri surprinzătoare ca idee și desfășurare. Ne-au plăcut toți jucătorii oaspeți dar pe doi dintre ei i-am reținut în mod deosebit : Haller și Clerici. Primul nu s-a întrecut cu firea (era un joc amical !) dar a făcut cîteva lucruri care i-au dezvăluit clasa. Cel de-al doilea ne-a oferit imaginea unui atacant central pe cît de impetuos și de bun șuter, pe atît de dotat cu calități tehnice. Guarneri și Bulgarelli au fost ieri sub valoarea evoluțiilor lor anterioare pe această stadion dar

DINAMO BUCUREȘTI — BOLOGNA 3—1 (1—1)

Au marcat : Clerici (min. 15), Dinu (min. 25), Dumitrache (min. 42 și 49).

Stadion : „23 August", teren bun
Spectatori : 40.000

DINAMO BUCUREȘTI : Datcu — Popa, Boc, Dinu, Ștefan — Ghergheli (Sălceanu), Stoenescu — Fîrcălab (min. 58 Lucescu), Varga (Naghi), Dumitrache, Haidu.

BOLOGNA : Vavassori — Tentorio (min. 68 Prini), Ardizzon, Guarneri, Janich — Fogli, Turra — Bulgarelli (min. 66 Ferrario), Clerici, Haller, Pace (Carminatti).

ARBITRU : V. Dumitrescu — București.

nu și-au dezmințit nici ei polivalențele. În ansamblu, Bologna — deși a pierdut partida — a avut o evoluție apreciabilă. Iar aprecierile noastre și ale publicului se referă nu numai la evoluția tehnică ci și la ținuta echipei, la sportivitatea ei exemplară. Gestul lui Janich care după ce l-a faultat involuntar pe Dumitrache n-a continuat acțiunea, ci a aruncat mingea în aut și s-a îndreptat în grabă spre dinamovist pentru a-l ajuta să se ridice a mers la inimă publicului.

Dinamo a jucat ieri în nota evoluțiilor sale din acest sezon, adică bine, și a obținut o meritată victorie. Dinamoviștii n-au jucat cu ardoare, dar cu tragere de inimă, dornici (firesc) ca în acest joc să obțină un rezultat cît mai bun. Și parcă o victorie repurtată astfel, prin forța intrinsecă a jocului și nu prin angajamentul fizic, te mulțumește mai mult...

Debutul jocului a fost favorabil lui Dinamo, dar — după cîteva ocazii ratate de gazde — cei care au marcat au fost bolognezii. Boc a tratat cu ușurință o minge ușoară, CLERICI a culeș balonul, a intrat în careu și a șutat cu forță : 1—0, în min. 15. Egalarea a fost obținută zece minute mai tîrziu, de acest talent lansat pe drumul deplinei afirmări, care se numește DINU. Fundașul central dinamovist a venit în atac și a șutat splendid de la peste 25 de metri, din unghi, în colțul lung, „bătindu-l" fără drept de apel pe Vavasori. După alte ocazii ale lui Dinamo, cu două minute înainte de finalul reprizei, o centrare a lui Varga este reluată, cu capul, prin plonjon, de DUMITRACHE pe lîngă portarul advers. Un gol asemănător celui cu care dinamovistul a adus victoria echipei sale în meciul de campionat cu Progresul.

După pauză, DUMITRACHE a mai înscris un gol, la o fază în care și-a făcut simțul porții și al execuțiilor tehnice, apoi Bologna a avut o zvîcnire care i-a prilejuit lui Datcu remarcabile intervenții. În final, e vîndut lui Vavasori să se înpună prin parade de efect la șuturile lui Dumitrache și Naghi.

Cei mai buni de la învingători, în această partidă : Dumitrache, Fîrcălab, Datcu, Dinu, Popa.

Radu URZICEANU

Dumitrache înscrie cel de-al treilea gol al lui Dinamo București, în meciul amical de ieri cu F. C. Bologna
Foto : Al. Babic

ETAPA A 23-A A SIMPLIFICAT LUPTA PENTRU TITLU

Așteptat de etape și etape, derbiul veritabil al acestui campionat care a avut atîtea derbiuri... secundare s-a consumat ieri la Pitești și, prin nefixarea vreunui cîștigător, a dat încă o opțiune asupra titlului echipei Steaua ; aceasta își păstrează, după confruntarea directă cu principala sa rivală, și avantajul de două puncte și pe acela al golaverajului. Cum programul de pînă la sfîrșitul campionatului prevede doar o singură deplasare a liderului (la Ploiești, în ultima etapă) ; cum forța sa de joc actuală pare superioară celei a argeșenilor ; cum există și avantajul practic, real, din clasament, credem că formația bucureșteană rămîne principala candidată la titlul de campioană. Pentru F. C. Argeș, meritele sînt și ele demne de menționat ; fără să aibă la dispoziție lotul mult mai omogen, mai apropiat ca valoare al militarilor, echipa pitești eană a fost totuși capabilă să rămînă singura rivală a acestora.

În afara rezultatului de egalitate de la Pitești, un alt scor nedecis, tot un 1—1, cel de la Bacău, atrage atenția prin consecințele pe care le produce în întrecerea din coada clasamentului, această alergare de a scăpa de locurile barajului. A.S.A. Tg. Mureș a recuperat în fața lui Dinamo Bacău, ceva din greaua pierdere de duminică, de pe terenul propriu, și nu rămîne sigur condamnată ca una dintre cele două „reprezentante" ale diviziei A în competiția celor patru echipe pentru două locuri în viitoarea ediție a primului campionat al țării. Meciul dintre Progresul și Steagul roșu, programat pentru astăzi, va aduce n orice caz un element de limpezire în această încă așa de neclară poziune a clasamentului Diviziei A.

În sfîrșit, Martinovici...

A fost în meciul de astăzi „lacrimogen"-ul Universității craiovene, cu toate că speranțele suporterilor, mai ales ale antrenorilor, se îndreptau în acest meci decisiv spre **Oblemenco, Strîmbeanu** și **Deselnicu.** Deși îl dezamăgise mereu după meci în acest retur, **Martinovici**, totuși, a spulberat încă din primele minute ale partidei toată neîncrederea, demarînd pe extremă în viteză, centrînd „ca la carte" pe sus pentru **Oblemenco**, la semimijlocime pentru **Marian Popescu, Stîrlogea** și **Strîmbeanu**, pe jos pentru toți la un loc. Dar toate aceste centrări erau irosite cu seninătate de coechipierii care nu se demarcau oportun și erau lenți, fricoși chiar.

Subiectul aprigei dispute dintre Petroșeni și Craiova a desfășurat în continuare o muncă de Sisif, venind înapoi, trecînd chiar pe stînga lui **Stîrlogea**, driblînd și șutînd periculos pe spațiul porții apărate de **Uțu**. Și minutul 44 al primei reprize i-a răsplătit eforturile : **Oblemenco** îl deschide lateral, **Martinovici** demarează, depășind cu ușurință doi adversari, fentează și pe **Uțu** și înscrie fulgerător.

După pauză, oltenii reduc puțin motoarele, permițînd „Feroviarului" să inițieze contraatacuri, principala armă a echipei de pe litoral — ce-i drept, deosebit de periculoasă — purtate în viteză de cei trei din față : **Tulan** (de vreo două ori placat ca la rugbi) **Sasu** și **Kallo** foarte puțin sprijiniți de halfia, preocupată mai mult de defensivă, compartiment

„U" CRAIOVA — FARUL CONSTANȚA 1—0 (1—0)

A marcat : Martinovici (min. 44)

„U" CRAIOVA : Pilcă 5 — Mihăilescu 6, Mincă 7, Bitian 7, Deliu 5 — Deselnicu 7, Strîmbeanu 8 — Martinovici 9, Marian Popescu 6, (min. 62 Ivan), Oblemenco 5, Stîrlogea 5.

FARUL : Uțu 7 — Pleșa 5, Tilvescu 7, Mareș 7, Dumbravă 6 (min. 46 Antonescu) — Manolache 7, Koszka 6 — Sasu 7, Antonescu 5 (min. 46 Ologu), Tufan 8, Kallo 6.

ARBITRU : Aurel Bentu (București) — 9.

LA TINERET : 1—2

în care cît de cît „se vede" doar **Manolache.**

Ne așteptam la mai mult din partea băieților lui **Mărdărescu**, absolviți în acest final de campionat de orice fel de emoții, fapt ce-ar fi trebuit să le confere o notă de dezinvoltură în comportarea lor pe teren.

Craiovenii au dorit, însă, prea mult victoria (în realitate cele două puncte) spre a reda suporterilor lor liniștea necesară. În orice caz, înfocata galerie a oltenilor care la începutul returului viza pentru idolii ei unul din locurile de onoare ale clasamentului, se vede nevoită, acum, bineînțeles în raport și de rezultatele ultimelor clasate, să mizeze totul pe punctele puse în joc în partida cu textiliștii ărădeni pe care o au de susținut pe teren propriu.

L. DUMITRESCU

A.S.A. — un punct la Bacău!

Rezultatul înregistrat de A.S.A. (locul 14) la Bacău este surprinzător doar pentru cei care n-au asistat la joc și, bineînțeles, pentru suporterii echipei dinamoviste, care nu acordau înainte de meci nici un credit oaspeților. Și totuși, băcăuanii au pierdut al 3-lea punct pe teren propriu, de data aceasta în fața „lanternei roșii", care s-a comportat aci ca o echipă de la mijlocul clasamentului...

Care a fost „secretul" comportării peste așteptări a oaspeților ?

Credem că el se găsește într-un indemn al lui Bone. În ședința de pregătire pentru joc, „Tibi" a încheiat astfel : **„Băieți, nu avem ce pierde, arătați că știți fotbal, că nu meritați locul 14 !"** Și așa au făcut jucătorii din Tg. Mureș.

Nu este mai puțin adevărat însă că la fixarea acestui „draw" o importantă contribuție au avut-o și băcăuanii. Cam prea siguri de victorie, ei s-au jucat cu ocaziile în prima repriză, ratîndu-le cu seninătate (**D. Ene** min. 7, **Dulan** min. 21, **Dembrovschi** min. 12 și 43 etc. etc.). Dar, pe măsură ce se scurgea timpul și văzînd că nu-și pot concretiza superioritatea teritorială, dinamoviștii au început să se enerveze, făcînd greșeli peste greșeli în atac. Astfel, tot timpul au acționat pe centru, cu mingi înalte, ceea ce a convenit de minune trioului **Toth-Sîrbu- Chiru,** jucători înalți cu o bună detență, posesori ai unui bun joc cu capul. Nervozitatea lor le-a fost accentuată însă și de pe margine, de unde zeci de conducători și colegi de club le dădeau sfaturi și indicații care se băteau cap în cap și aveau ca rezultat dezorganizarea și mai mult a jocului echipei.

Golurile au venit, totuși, abia spre sfîrșit, la interval de mai puțin două minute unul de altul. **Dembrovschi** și **Gh. Ene** au reușit prima oară să treacă peste fundașii centrali adverși și ultimul a reluat cu capul peste **Bai**, în plasă. De la centru, mingea a fost purtată de oasepeți pe dreapta, la **Lucaci**, care a centrat spre **Mureșan II.** Acesta a prelungit pasa spre **Dumitriu III**, care a șutat sec în poartă.

M. T.

DINAMO BACĂU — A.S.A. TG. MUREȘ 1—1 (0—0)

Au marcat : Gh. Ene (min. 80) și Dumitriu III (min. 82)

DINAMO : Ghiță 7 — Kiss 9, Nunweiller IV 6, Vătafu 6, Velicu 6 — Dulan 7, Comănescu 7 — D. Ene 5, Dembrovschi 4, Băluță 7 (min. 67 : Rugiubei 5), Gh. Ene 5.

A.S.A. : Bai 9 — Sleam 8, Toth 8, Sîrbu 9, Chiru 7 — Dodu 6, Biko 8 — Lucaci 7, Mureșan II 7, Clutac 6, Raksi 7 (min. 58 : Dumitriu III 7).

ARBITRU : Gh. Limona (București) 8.

LA TINERET : 2—1 (2—1).

Dumitriu II (în mare vervă) = 4 goluri!

Acest al 36-lea meci de campionat Rapid — Petrolul a însemnat pentru bucureșteni o revanșă, cu vîrf și îndesat, pentru eșecul din toamnă, o restabilire a echilibrului în bilanțul general al întîlnirilor cu formația antrenată de Oană-Cernălanu (13 victorii de fiecare și 10 egalități) și, în fine, un fel de repetiție generală înaintea plecării în Algeria (12 mai la Oran și 14 mai la Alger).

Mult timp însă, și asta în prima repriză pînă spre final, gîuleștenii au avut de furcă cu ploieștenii, care — în ciuda căldurii — au început vioi jocul, atacurile lor mai simple puneau în derută linia de fund a feroviarilor, lăsînd impresia că replica va fi foarte dîrză. Mai ales că, în acest timp, rapidiștii se bazau mai mult pe acțiuni individuale (Ionescu, Jamaischi, Pop, Dumitriu). Treptat însă, și asta din min. 10—15, oamenii cuplului V. Stănescu—V. Stănculescu au început să paseze mai mult și mai repede, dînd consistență atacurilor (sprijinite tot mai eficient de mijlocași) în fața cărora sistemul defensiv ploieștean a început să-și dezvăluie insuficiențele, dintre care cea mai importantă a fost slabul randament al liniei de mijloc. Aici a fost pierdută bătălia și deși primul din seria golurilor semnate de Dumitriu a fost urmat de cîteva (puținele de altfel) situații favorabile oaspeților, care ar fi putut înscrie, egalînd, în min. 27 (cînd Grozea a ezitat și a ratat), totuși el conținea un semn de prevestire pentru ceea ce va urma. Și așa a fost pentru că în ultimele trei minute ale reprizei, „festivalul Dumitriu II" a continuat cu alte două goluri marcate după combinații extrem de spectaculoase și finalizate în stil personal (tot așa cum și ratase în min. 25, cînd a vrut să dribleze și portarul). La reluare, ritmul a scăzut vizibil. Rapid, mulțumit de rezultat, n-a mai insistat, iar Petrolul n-a reușit să se regrupeze și să fie mai periculos la poartă lui Dridea. Totuși, Dridea l în min. 48 și Grozeanin min. 51 au avut posibilitatea să înscrie măcar golul de onoare, dar șuturile lor au mers peste bară de la cîteva metri ! Ei vor fi imitați mai tîrziu, în min. 63, de Moldoveanu și cu asta ploieștenii au epuizat toate prilejurile de a înscrie, ivite în această repriză. Între timp, însă, Rapid a mai avut o zvîcnire mai plină de nerv și Dumitriu II și-a înscris, o dată cu al patrulea gol numele pe lista cangidaților la titlul de golgeter ale campionatului. Scor final: 4—0. Victorie deplin meritată, chiar la aceste proporții, după un joc parțial satisfăcător și aceasta datorită contribuției rapidiștilor.

Petre GAȚU

RAPID BUCUREȘTI — PETROLUL PLOIEȘTI 4—0 (3—0)

A marcat : Dumitriu II (min. 2, 43, 45 și 58 ?)

RAPID : Răduceanu 7 — Ștefan, Motroc 7, Lupescu 6, Greavu — Pop 8, Jamaischi 7 — Năstuescu 6, Dumitriu 9, Ionescu 7, Codreanu 7.

PETROLUL : M. Ionescu 7 — Olexiu 6, N. Ionescu 6, Pal 6, Moanță 6 — Grozea 6, (min. 52: Dinuță 5), Juhasz 6 — Oprișan 6, Dridea I 7, Badea 5 (Grozea), Moldoveanu 6.

ARBITRU : Al. Toth (Oradea) 8.

LA TINERET : 0—0.

U.T.A. începe să valorifice terenul propriu

S-au înșelat cei care credeau că, scăpate de obsesia zonei celei mai periferice, cele două protagoniste de la Arad vor transforma întîlnirea dintre ele într-o demonstrație de acuratete stilistică și virtuți tehnice. Calitățile jucătorilor, tinerețea și presupusa lor dorință de afirmare, vedeală de plasament a lui **Pojoni**, neau și ele — e drept — în sprijinul acestei presupuneri

Jucătorii însă, au fost de altă părere. Ei au înlocuit finețea cu elanul și calmul binefăcător cu angajarea precipitată. Spectacolul n-a mai surprinzător astfel decît prin caracteristicile sale ce țin de ardoare și dinamism. Viteza și incisivitatea majorității fazelor au fost astfel aturile acestei partide, în care mingea a circulat pe tot terenul și pe la toți jucătorii. Singuri portarii au jucat mai puțin și desigur că recunoștința lor s-a îndreptat spre apărările imediate, prompte și capabile de sacrificiu.

Pe fondul unei analogii de comportare, U.T.A. își datorește succesul tendinței ei suplimentare de a accelera ritmul și de a simplifica lucrurile, în fazele avansate spre poarta adversă. Înaintașii gazdelor, dar în special **Axente**, le-au făcut clipe grele lui **Pexa** și **Crețu** și a fost nevoie de „ochiul" lui **Lereter** pentru ca eforturile lor să se convertească în fotbal adevărat. Era minutul 35 și pasa de aur a „bătrînului" **Lereter** a creat o panică de nedescris în careul cujean. Nici **Moț** și nici **Axente** însă n-au dublat cu spontaneitate, clarvizi unea capitanului lor de echipă și faza s-a irosit. Dar **Moldovan** n-a avut șansă să intre destins în pauza partidei, căci în ultimul minut al primei reprize, **Șchiopu,** cu un șut plasat, dădea colegilor de linie un exemplu de eficacitate. Scurtă bucurie însă ! Căci 4 minute după reluare, clujeanul **Barbu,** speculînd o greșeală de plasament a lui **Pojoni**, neau și ele — e drept — în sprijinul acestei presupuneri

Jucătorii însă, au fost de altă părere. Ei au înlocuit finețea cu elanul și calmul binefăcător cu angajarea precipitată. Spectacolul n-a mai surprinzător astfel decît prin caracteristicile sale ce țin de ardoare și dinamism. Viteza și incisivitatea majorității fazelor au fost astfel aturile acestei partide, în care mingea a circulat pe tot terenul și pe la toți jucătorii. Singuri portarii au jucat mai puțin și desigur că recunoștința lor s-a îndreptat spre apărările imediate, prompte și capabile de sacrificiu.

Pe fondul unei analogii de comportare, U.T.A. își datorește succesul tendinței ei suplimentare de a accelera ritmul și de a simplifica lucrurile, în fazele avansate spre poarta adversă. Înaintașii gazdelor, dar în special **Axente**, le-au făcut clipe grele lui **Pexa** și **Crețu** și a fost nevoie de „ochiul" lui **Lereter** pentru ca eforturile lor să se convertească în fotbal adevărat. Era minutul 35 și pasa de aur a „bătrînului" **Lereter** a creat o panică de nedescris în careul cujean. Nici **Moț** și nici **Axente** însă n-au dublat cu spontaneitate, clarvizi unea capitanului lor de echipă și faza s-a irosit. Dar **Moldovan**

U.T.A. — „U" CLUJ 2—1 (1—0)

Au marcat : Șchiopu (min. 45), Barbu (min. 49) și Tîrlea (min. 71)

U.T.A. : Gornea 8 — Birău 5, Jacoș 7, Pojoni 8, Czako 8 — Meleș 7, Lereter 8 (min. 55 Tîrlea 7), Șchiopu 8, Petescu 6, Moț 7, Axente 8.

„U" CLUJ : Moldovan 7 — Creț 7, Pexa 8, Anca 6, Cîmpeanu — Angelescu 6, Neșu 6 — Mureșan 6, Barbu 7, Adam 7, Coman 6.

ARBITRU : R. Buzdun (București) 9.

LA TINERET : 2—1 (0—1).

Pitești — neconvingători și pe teren propriu

F. C. ARGEȘ — STEAUA 1—1 (1—1)

Au marcat : Turcan (min. 40) și D. Popescu (min. 44)

F. C. ARGEȘ : Coman 8 — Păciulete 6, Barbu 7, Olteanu 7, Ivan 7 — Prepurgel 6 (min. 74 Ionită 7), Dobrin 7 — Nuțu 7, Turcan 8, Kraus 6, Radu 8.

STEAUA : Haidu 8 — Sătmăreanu 7, D. Nicolae 8, Hălmăgeanu 7, Rotaru 6 — Jenei 7, Negrea 7 — S. Avram 7 (min. 75 Pantea 6), D. Popescu 8, Voinea 8, Tătaru II 7.

ARBITRU : N. Rainea (Birlad) 8.

LA TINERET : 0—1 (0—0).

Stadionul pitestean a fost ieri arhiplin. Aproximativ 25.000 de oameni, masați ca într-o cutie de sardele, au tinut să fie martori oculari la partida-cheie a campionatului, dintre F. C. Argeș și Steaua, 25.000 de inimi au bătut pentru echipa locală cu marea și arzătoarea dorință ca aceasta să detroneze pe lider și să își pună, fireste, din nou candidatura la titlu.

Acest vis frumos s-a țesut în tribune din primul minut al partidei. Dar pe teren, Steaua n-a vrut să se dea bătută. Ea a lichidat destul de ușor acțiunile pitestenilor, înainte ca ei să intre în careul de 16 m. și, cu calmul necesar abordării unei partide decisive, a declanșat cîteva contraatacuri foarte periculoase prin **Voinea** și **Șerin Avram** pe care din pripeală, **Tătaru II** le-a irosit copilărește.

Dobrin si ai săi, inhibați oarecum de miza jocului, au căutat rezolvări simpliste în atac aruncînd baloanele în careul bucureștenilor cu speranța că **Țurcan, Kraus** sau **Radu** vor reuși să fructifice unul din ele. Apărarea echipei Steaua a fost însă toldeauna la post. În min. 38, stadionul a vuit la șutul lui **Radu** dar **Haidu** a trimis în ultimă instanță mingea în corner. A fost acțiunea cea mai periculoasă care a anunțat golul din min. 40 înscris de **Țurcan** în urma unei combinații cu **Nuțu** și **Kraus**, la care nu putem să nu adăugăm și lipsa de decizie a lui **Hălmăgeanu.** Un gol căzut pe neașteptate, dată fiind fizionomia jocului de pînă atunci. Marele merit al bucureștenilor este acela că au dat riposta fără întîrziere. În min. 44 **Voinea** a plecat cu balonul de la centru, l-a driblat pe **Păciulete** și apoi pe **Barbu**, a centrat precis de pe stînga și **Dumitru Popescu** a înscris imparabil, cu capul.

La reluare jocul a fost punctat cu multe „suspense"-uri. Iată cîteva : min. 76 **Țurcan** singur cu **Haidu** a tras afară din careul de 16 m. ; min. 85 **Dumitru Popescu**, de la circa 12 m., lateral, a expediat un șut-bombă la colțul de sus al porții ; min. 87 **Tătaru II** trage năpraznic de la 20 de m., **Coman** respinge în picioarele lui **Voinea** și acesta de la un metru de poartă își saltă mingea pentru a o trimite cu capul în plasă însă **Coman** reține ; min. 89 **Radu** de la 4 metri e pe punctul de a înscrie însă **Haidu** blochează prompt ultimul șut-speranță de victorie a localnicilor.

Cu acest succes pe deplin meritat, echipa Steaua s-a debarasat deocamdată de adversara sa directă în lupta pentru titlu, consolidîndu-și poziția cu trei etape înainte de final.

Stelian TRANDAFIRESCU

Fundașul Sătmăreanu de la Steaua îl depășește în săritură pe piteșteanul C. Radu, dar... și cu ajutorul unui fault

CLASAMENTUL GENERAL

1.	**STEAUA**	**23**	**12**	**6**	**5**	**40—24 30**
2.	F.C. Argeș	23	12	4	7	34—19 28
3.	Dinamo București	22	10	5	7	25—23 25
4.	Petrolul	23	12	1	10	25—24 25
5.	U.T.A.	23	10	3	10	21—19 23
6.	Jiul	22	10	3	9	31—30 23
7.	Rapid	23	9	5	9	29—28 23
8.	Dinamo Bacău	23	11	1	11	28—34 23
9.	Farul	23	9	4	10	32—26 22
10.	„U" Cluj	23	9	4	10	27—32 22
11.	„U" Craiova	23	10	1	12	26—28 21
12.	Progresul	22	5	8	9	21—27 18
13.	A.S.A.	23	5	8	10	22—36 18
14.	Șt. roșu	22	6	5	11	15—26 17

ETAPA VIITOARE — 19 MAI —

Petrolul — Dinamo Bacău (0—1)

„U" Cluj—F. C. Argeș (0—2)

Rapid — Dinamo București (2—3)

A. S. A. — „U" Craiova (0—4)

Steagul roșu — Jiul (0—4)

Farul—U.T. Arad (0—1)

Progresul—Steaua (1—1).

EXIGENȚELE FEROCE ALE FOTBALULUI MODERN

Articol special pentru revista „Fotbal" de JACQUES FERRAN director al revistei „France-Football"

Televiziunea română mi-a permis să asist, în interval de cîteva zile, la două meciuri internaționale de cel mai viu interes : Austria — România (1—1) și Ungaria — U.R.S.S. (2—0). Este un privilegiu al timpurilor noastre să poți astfel rămîne în contact cu marile evenimente ale sportului fără a întreprinde lungi călătorii. Este evident, că o comparație între aceste două întîlniri a putut fi, pentru sportivii români, plină de semnificație. Ei au putut să-și dea seama de drumul care le rămîne de parcurs pentru a se apropia de nivelul la care se situează fotbalul maghiar și cel sovietic. Și pot să vorbesc cu un plus de sinceritate dat fiind că **echipa Franiei este, în acest moment, de o valoare apropiată cu cea a României.**

Trebuie totuși să adaug că o apreciere fondată exclusiv pe transmisia televizată a unui meci trebuie să rămînă prudentă și circumspectă. Detaliile de organizare a jocului și de evoluție colectivă scapă, de obicei, chiar ochiului cel mai experimentat. Nu poți avea decît o impresie de ansamblu și trebuie să te feregti de a spune că ai văzut meciul **în realitate.**

Totuși, contrastul între întîlnirile de la Linz și Budapesta a fost clar, chiar pentru un spectator mai puțin avizat. Austria — România a fost lipsită — pentru observatorul neutru care sînt eu — de personalitate proprie. Meciul nu s-a distins nici prin intensitatea acțiunii, nici prin valoare tehnică, nici prin isprăvi individuale. A fost un meci fără dominantă, mediocru, în nota unui fotbal „fără bucurie", atît de obișnuit astăzi. Ungaria — U.R.S.S., dimpotrivă, a aparut ca un spectacol total, în care au fost incandescente toate valorile, cele mai înalte și unele cele mai frenetice, ale sportului nostru. Chiar cînd acestor valori li se întîmplă ca — ciocnindu-se și exasperîndu-se reciproc — să se distrugă. Doi uriași în luptă, al căror duel aspru și neobosit atinge uneori virful a ceea ce poate aduce astăzi fotbalul.

Acest contrast se explică oare prin diferența de atmosferă, primul fiind amical iar cel de-al doilea contînd pentru campionatul European ? În parte numai ! Desigur, în meciul de la Budapesta, a existat toată ambiția și decizia a două din cele mai puternice echipe europene, hotărîte să se califice cu orice preț. Dar nu se poate spune că la Linz, echipele n-au căutat și ele prin toate mijloacele să învingă. Poate doar că motivarea românilor și austriecilor părea mai puțin generoasă, mai puțin nobilă. Se părea că ceea ce domină cele două echipe e mai mult teama decît ambiția. Fotbalul internațional tinde astfel să devină o jungă, în care cuvîntul amical pierde semnificația. **Realismul triumfă și este un element de care trebuie să ținem seama în mod obiectiv în analiza fotbalului modern, fie că este sau nu vorba de o competiție.**

Tehnic, în meciul Austria — România am fost frapat de ciocnirea dintre forța austriacă și supletea română. Ar fi pasionant (dar și prea lung) să ne întrebăm asupra cauzelor decadenței fotbalului austriac și a unui stil de joc (celebra „școală vieneză") care a făcut gloria Wunderteam-ului. Fenomenul mi se pare comparabil cu declinul care a caracterizat fotbalul argentinian după ultimul război. În anumite cazuri, criza s-a manifestat în maniera următoare : fidelitatea anacronică față de valori de-acum insuficiente (joc de pase scurte și precise, control și dragoste nemăsurată pentru balon, goană după fințe, virtuozitate. În dispretul forței și vitezei), imposibilitate de a le adapta evoluției jocului și, în fine, adoptarea unor calități opuse genului fotbalului în aceste țări. Astfel, Austria a început să imite rigoarea fotbalului german fără a poseda bogăția și temperamentul acestuia. De aici, această impresie de suferință pe care o lasă echipa Austriei, condamnată să practice un fotbal contra naturii.

Fotbalul românese lasă impresia că se caută pe sine insuși și că se află la o incruișare de drumuri. Ceea ce este tipic latin în alura generală a fotbalului românese, m-a frapat miercuri, o dată în plus. **Defecte latine : improvizație excesivă în apărare, tendință spre dezordine, spre empirism, gust al gestului spectaculos, chiar dacă e periculos. Și calități latine : spontaneitate, imaginație, căutare a diversității, grijă pentru construcție și vivacitate. Cînd jocul se țesea în jurul lui Dobrin, mai ales în prima repriză, meciul părea să capete o dimensiune și o lumină nouă.** Mi-ar fi plăcut să văd multiplicate aceste mișcări care dezechilibrau, prin spontaneitate și inteligență, gîceaia apărare austriacă. Aș fi vrut, de asemenea, să-i văd mai des pe fundașii de margine țișnind în ofensivă, cum a făcut uneori Ivănescu. Atît timp cît echipa română a fost dispusă să atace, ea mi-a părut capabilă să-și asigure stăpînirea jocului.

Așadar, pe acest drum mi se pare că echipa Românieș trebuie să meargă în căutarea adevărului, pentru a se situa cu mai multă personalitate în fotbalul european. România este, ca și Franța, o țară-răspîntie, o țară-încrucișare. Fotbalul său nu poate (ca cel al Angliei, Spaniei sau U.R.S.S.) să se mențină la o virtute dominantă pe care s-o amelioreze fără încetare. **El trebuie dimpotrivă să culeagă virtuți diferite și să le echilibreze.** Mi se pare că pericolul care pîndește fotbalul românesc, ca și pe cel francez este **facilitatea.** Am văzut la Brașov „mini-fotbaliști" de 12 ani care încercau să-i imite pe cei mari. Ei posedau deja în mic, cum posedă și copiii noștri pe terenurile franceze, ușurința tehnică, siguranța gesturilor. Dar acești copii aveau deja tendința de a face un dribling în plus, o mingiere a mingii mai mult decît era necesar. **O tehnică care se admiră pe sine însăși, este o tehnică iluzorie, căci ea ucide tocmai ceea ce este esențial în fotbalul modern : instantaneitatea acțiunii.** Ar trebui ca toți fotbaliștii să vadă și să revadă filmul primului gol al Ungariei în fața U.R.S.S. Dacă Farkas ar fi vrut, cît de puțin, să mai controleze o dată mingea înainte de a o utiliza, n-ar mai fi văzut-o niciodată. El lovește instinctiv, la prima intenție, ceea ce face ca șutul său să fie surprinzător.

Acest gest instantaneu, de un echilibru admirabil, de forță, de măiestrie, conține în rezumat (mai mult decît driblingul cel mai abil) toate exigențele feroce ale fotbalului modern.